

BÀI HỌC 4

“HÃY ĐỪNG DẬY MÀ ĐI!” ĐỨC TIN VÀ SỰ CHỮA LÀNH

CÂU GỐC: “Trong hai lời nầy: Một là nói, tội lỗi người đã được tha; hai là nói, người hãy đứng dậy mà đi, thì lời nào dễ nói hơn” (Ma-thi-ơ 9:5).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 8; Lê-vi ký 13: 44-50; Đa-ni-ên 7:7, 8; Giăng 10:10; Ma-thi-ơ 9:1-8; I Giăng 1:9.

Nếu bạn làm một danh sách về điều gì bạn sợ nhất trên đời này, thì danh sách đó sẽ như thế nào? Đối với nhiều người trong chúng ta, danh sách sẽ bao gồm một người trong gia đình sắp chết hoặc bạn, chính bạn, sẽ chết. Chúng ta có thể hiểu được những nỗi sợ hãi này. Nhưng tư tưởng đó chỉ tập trung vào trái đất. Đó là chỉ chú ý tất cả vào đời sống hiện tại. Có phải cái chết thực sự là điều chúng ta nên sợ nhất chăng?

Giả sử Đức Chúa Trời làm một danh sách những gì Ngài lo ngại nhất sẽ xảy ra. Đó có lẽ sẽ là việc mất sự sống đời đời của chúng ta hay của gia đình chúng ta.

Dĩ nhiên là Ngài quan tâm đến bệnh tật và sự chết. Nhưng trên hết, Ngài quan tâm về bệnh tâm linh và sự chết đời đời. Đức Chúa Giê-su chữa lành nhiều người và khiến người chết sống lại. Nhưng cuộc đời mới này chỉ là một món quà tạm thời. Sớm hay muộn, tất cả những người này đã chết về thể xác, ngoại trừ các vị thánh mà Đức Chúa Giê-su đã khiến sống lại khi Ngài phục sinh. (Ma-thi-ơ 27:50-53; cũng đọc *The SDA Bible Commentary*, quyển 5, tr. 550; và Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 786.)

Hãy coi những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta! Nhưng chương trình cứu rỗi không bảo vệ chúng ta khỏi bệnh tật và sự chết. Hãy suy nghĩ về các câu chuyện chữa lành, cả về thuộc thể và thuộc linh. Có những bài học quan trọng nào về đức tin chúng ta có thể học được từ các chuyện này?

RỜ NHỮNG NGƯỜI KHÔNG THỂ RỜ ĐƯỢC

Đức Chúa Giê-su đã kết thúc Bài Giảng trên Núi. Ngài đã miêu tả các nguyên tắc của nước Đức Chúa Trời. Sau đó, Ngài lại bước vào vương quốc của Sa-tan, một nơi tối tăm lạnh lẽo, đầy những người suy nhược, kêu than để được cứu khỏi tội lỗi và đau khổ. Đó là một nơi mà các nguyên tắc thế gian thường trái ngược với mọi nguyên tắc mà Đức Chúa Giê-su dạy. Vào thời đó, bệnh phung là một trong những thí dụ mạnh nhất về nước của Sa-tan đã trở nên kinh khủng như thế nào. Trong quá khứ, Đức Chúa Trời đã dùng bệnh phung như một hình phạt trong trường hợp của Mi-ri-am (Dân số Ký 12:9-12). Theo Kinh Thánh, bệnh phung là một thí dụ đầy kinh ngạc và đáng sợ trong một thế giới sa ngã và suy đồi.

Đọc Ma-thi-ơ 8:1-4. Việc Đức Chúa Giê-su rờ vào người phung việc này quan trọng thế nào trong khi chữa cho anh ta? (Thí dụ, Lê-vi Ký 13:44-50).

Người bị bệnh phung quỳ trước Đức Chúa Giê-su và thưa rằng, “Lạy Chúa, nếu Chúa khứng, chắc có thể làm cho tôi sạch được” (Ma-thi-ơ 8:2). Chữ Hy Lạp “có thể” là *dunamai*, như chữ “thuốc nổ” trong tiếng Anh. Chữ đó có nghĩa là đầy quyền lực. “Nếu bạn sẵn sàng, bạn có đầy quyền lực và có thể thay đổi cuộc sống của tôi.” Đức Chúa Giê-su nói Ngài sẵn sàng để chữa lành người phung, và ngay lập tức Ngài làm như vậy.

Việc Đức Chúa Giê-su rờ vào người phung đã gây ấn tượng cho đám đông vì họ đã thấy những gì xảy ra. Như Ngài đã làm vào những dịp khác (chẳng hạn như việc chữa lành kế tiếp), Chúa chỉ cần nói một lời, người bệnh sẽ được lành. Nhưng tại sao Ngài quan tâm để rờ vào người ấy?

“Công việc của Đấng Christ khi chữa lành người phung khỏi căn bệnh khủng khiếp của ông ta là một thí dụ về công việc của Ngài khi làm sạch linh hồn khỏi tội lỗi. Người này đến với Đức Chúa Giê-su thì ‘đầy bệnh phung.’ Chất độc giết người tràn lan cơ thể của ông ta. Các môn đồ đã cố gắng để ngăn cản Thầy của họ đừng rờ ông ta, vì khi rờ một người phung thì mình trở thành ô uế. Nhưng khi Ngài đặt tay trên người phung, Đức Chúa Giê-su đã không trở nên ô uế. Sự rờ của Ngài đem lại quyền lực sống vào người phung. Bệnh phung đã được sạch. Vì vậy, đối với bệnh phung của tội lỗi đã bắt rễ sâu, độc hại chết người, thì không thể nào rửa sạch được bằng năng lực của con người.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 266.

Có lẽ, bằng cách rờ vào người phung, Đức Chúa Giê-su cho thấy rằng dù tội lỗi chúng ta xấu xa đến đâu, Ngài sẽ mang chính mình đến gần gũi với những người sẵn sàng để được tha thứ, chữa lành, và làm sạch.

Ai là người mà bạn biết, đang đau khổ vì loại bệnh chúng ta thấy ngày nay được coi là “bệnh phung”? Nó có thể làm cho người khác xa lánh vì kinh sợ và xét đoán. Gương của Chúa giúp bạn hiểu để đối xử với người đó thế nào?

NGƯỜI LA MÃ VÀ ĐẮNG MÊ-SI

Có một lý do rất hay là sách Đa-ni-ên đã nói nhiều về La Mã (Đa-ni-ên 7:7, 8, 19-21; 8:9-12, 23-25). Lý do là vì quyền lực rất lớn của La Mã. Trong suốt thời gian của Đấng Christ, một thầy đội La Mã là một biểu tượng cho sức mạnh của đế quốc này. Nhưng một thầy đội La Mã đã đến với Đức Chúa Giê-su. Ông ta cảm thấy bất lực khi đối diện với những khó khăn và đau khổ thông thường ảnh hưởng tới tất cả chúng ta. Thật là một bài học về những giới hạn của quyền lực thế gian! Các nhà lãnh đạo vĩ đại nhất và có ảnh hưởng nhất, những người giàu có nhất đều cảm thấy bất lực trước những nan đề chung của cuộc sống. Quả thật, nếu không có sự trợ giúp của Đức Chúa Trời thì chúng ta có hy vọng gì?

Hãy đọc Ma-thi-ơ 8:5-13. Có những lẽ thật quan trọng nào về đức tin và ý nghĩa của đức tin được bày tỏ trong câu chuyện này? Câu chuyện này nói gì với chúng ta, là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, một hội thánh đã được ban cho những ơn phước đặc biệt?

Một thầy đội là một sĩ quan của quân đội La Mã, có từ 80 tới 100 binh sĩ dưới quyền mình. Phục vụ trong quân đội khoảng 20 năm, ông đã không được phép có một gia đình theo pháp luật. Vì vậy, đây tổ của thầy đội có thể là gia đình duy nhất của ông ấy.

Trong nền văn hóa đó, một loại người bị ghét nhiều hơn người La Mã là người phung. Vì vậy, vị sĩ quan này có lẽ đoán rằng Đức Chúa Giê-su sẽ không muốn vào nhà ông, mặc dù Chúa nói rằng Ngài sẽ đến. Bằng cách xin Chúa chỉ phán một Lời, thầy đội cho thấy đức tin mạnh mẽ đối với chúng ta ngày nay: Lời của Đức Chúa Giê-su cũng có quyền phép như sự rờ của Ngài. Thầy đội này đã không nghĩ rằng đối với Chúa, chữa lành cho đây tổ ông thì quá khó. Ông tin Đức Chúa Giê-su có thể ra lệnh cho bệnh tật ra khỏi đây tổ của mình cũng như một sĩ quan trong quân đội ra lệnh cho một người lính. Sĩ quan luôn luôn ra lệnh cho binh sĩ.

Ngoài ra, hãy coi những gì Đức Chúa Giê-su nói trong Ma-thi-ơ 8:11, 12. Thật là một lời cảnh báo nghiêm khắc cho những người được ban cho ưu điểm đặc biệt. Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta đã nhận được những ơn phước đặc biệt và nên chú ý.

Mỗi ngày bạn đã làm những thực hành và sự lựa chọn nào? Điều quan trọng hơn, các sự lựa chọn này ảnh hưởng đến đức tin của bạn thế nào? Bạn có thể làm gì để có những lựa chọn giúp phát triển đức tin của mình?

QUỶ VÀ BẦY HEO

Hãy đọc Ma-thi-ơ 8:25-34. Hai câu chuyện này dạy chúng ta gì về quyền năng của Đức Chúa Trời? Làm thế nào chúng ta có thể nhận được sự an ủi từ quyền năng của Ngài, đặc biệt khi chúng ta phải đấu tranh với những thứ lớn hơn chúng ta?

Người Do Thái nghĩ chỉ một mình Đức Chúa Trời có quyền lực cai trị thiên nhiên và ma quỷ. Trong Ma-thi-ơ 8:23-27, chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su ra lệnh cho một cơn bão khủng khiếp phải yên lặng với những lời đơn giản. Ngài bước lên bờ biển phía đông của biển Ga-li-lê, trong đất của dân ngoại (không phải người Do Thái) nơi mà một số người bị quỷ ám đang sống.

Mác 5:1-20 và Lu-ca 8:26-39 thêm nhiều chi tiết về câu chuyện của những người bị quỷ ám. Các quỷ tự gọi mình là “Quân đội.” Một quân đội có 6,000 binh sĩ. Các quỷ đã nhập vào khoảng 2,000 con heo (Mác 5:13).

Nhiều người đã tự hỏi tại sao những con quỷ đã xin được nhập vào bầy heo. Một câu chuyện dạy rằng quỷ ghét nhất là phải đi lang thang không mục đích. Chúng thà có một nơi ẩn náu, dù đó là một con heo ô uế. Một câu chuyện khác dạy rằng quỷ sợ nước. Chính Đức Chúa Giê-su có lần nói về việc quỷ đi đến nơi khô khan kiếm chỗ nghỉ (Ma-thi-ơ 12:43).

Dù với lý do nào, điểm quan trọng nhất là: tình trạng hủy hoại của những người bị quỷ ám trong câu chuyện này đúng là tình trạng hủy hoại mà Sa-tan muốn cho con cái Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Giê-su hoàn toàn thay đổi đời sống của họ. Tất cả những gì Sa-tan cố gắng để làm cho cuộc đời chúng ta, Đức Chúa Giê-su có thể làm ngược lại cho những người chọn để dâng hiến đời họ cho Đấng Christ. Nếu không có Chúa thì chúng ta bất lực để chống lại Sa-tan.

Chúng ta hoặc đứng về phe này hay phe kia trong cuộc thiện ác đấu tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan. Dù điều này rất khó nghe, nhưng Đức Chúa Giê-su đã không thể nói sự thật này rõ ràng hơn khi Ngài phán, “Phàm ai không theo ta, thì nghịch cùng ta, ai không thấu hiệp với ta (đem người ta đến với Đức Chúa Trời) thì tan lạc (Lu-ca 11:23). Chúng ta đứng về phe nào là tùy nơi chúng ta.

Xin đọc Giăng 10:10. “Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn ta đã đến, hầu cho chiêm được sự sống, và được sự sống dư dật.” Điều này có ý nghĩa gì đối với các người bị quỷ ám và cho chính chúng ta trong cuộc đời của mình? Bằng những cách nào chúng ta có thể và nên có kinh nghiệm về những gì Chúa hứa ở đây?

“HÃY ĐỪNG DẬY VÀ ĐI”

Trong bài học ngày thứ Hai, chúng ta ghi nhận rằng Đức Chúa Giê-su phán rằng Ngài đã không thấy ai trong Y-sơ-ra-ên có đức tin lớn như vậy. Nhưng cũng trong thời gian này ở Y-sơ-ra-ên, có một người mong muốn được chữa lành tâm bệnh của mình hơn là chữa lành thân thể.

Xin đọc Ma-thi-ơ 9:1-8. Có niềm hy vọng lớn nào chúng ta nhận được từ những câu này về lời hứa tha thứ cho tội lỗi chúng ta? Tại sao không thành vấn đề dù những tội lỗi đó là gì hoặc những thiệt hại gì chúng đã gây ra? Cũng đọc Rô-ma 4:7; I Giăng 1:9; 2:12.

Thật thú vị khi việc đầu tiên Đức Chúa Giê-su làm cho người đau bại là chữa tình trạng thiêng liêng của ông ta. Chúa biết chính xác nan đề thật sự là gì. Ông ta đang ở trong tình trạng đau khủng khiếp về thể chất. Nhưng Chúa biết rằng vấn đề sâu xa hơn là cảm giác tội lỗi của ông ấy trong cuộc sống rất tội lỗi của mình. Đức Chúa Giê-su cũng biết ông ta mong muốn được tha thứ. Vì vậy, Ngài nói những lời vĩ đại nhất và an ủi nhất cho những ai hiểu được giá thật của tội lỗi, “Tội lỗi con đã được tha.”

Ellen G. White nói thêm, “Người đau bại mong muốn được giải cứu khỏi gánh nặng tội lỗi hơn là chữa lành khỏi bệnh thể chất của mình. Nếu ông ta chỉ có thể thấy Đức Chúa Giê-su, và nhận được lời hứa về sự tha thứ và hòa thuận với Thiên đàng! Sau đó, ông sẽ hài lòng dù sống hay chết, theo ý muốn của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích *The Desire of Ages*, tr. 267.

Vì vậy, thường thường những lời cầu nguyện của chúng ta là về nhu cầu vật chất. Và Đức Chúa Trời cũng quan tâm đến những điều này. Nhưng trong Bài Giảng trên Núi, Đức Chúa Giê-su nói chúng ta phải “Trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài.” Vì vậy, cuối cùng, dù nhu cầu vật chất của chúng ta là gì, điều quan trọng hơn là chúng ta giữ những điều vĩnh cửu trước hết trong tâm trí của mình trong một thế giới có rất nhiều thứ chỉ tồn tại trong một thời gian ngắn và mau chóng tiêu tan.

Dù cuộc đấu tranh vật chất của chúng ta là gì, chúng chỉ kéo dài trong một thời gian ngắn trên trái đất này. Tại sao điều quan trọng là chúng ta không bao giờ quên sự thật này?

ĐỂ KẸ CHẾT CHÔN KẸ CHẾT

Hãy đọc Ma-thi-ơ 8:18-22. Đức Chúa Giê-su nói gì với những người về việc đi theo Ngài nghĩa là gì?

Trước hết, trong Ma-thi-ơ 8:18-22, chúng ta thấy có hai người đến với Đức Chúa Giê-su và muốn trở thành môn đồ của Ngài. Cả hai đều thành thật. Nhưng cả hai dường như bị ràng buộc bởi một điều gì đó. Đức Chúa Giê-su, Đấng biết tất cả những suy nghĩ của chúng ta, đi thẳng vào trung tâm của vấn đề. Ngài đặt câu hỏi coi người đầu tiên có thật sự sẵn sàng từ bỏ mọi thứ, gồm cả cái giường của mình để đi theo Ngài. Điều này không có nghĩa là anh ta sẽ mất tất cả những thứ trên thế gian của mình nếu đi theo Đức Chúa Giê-su. Điều này chỉ có nghĩa là một người cần phải sẵn sàng để làm như vậy.

Sau đó, Đức Chúa Giê-su trả lời người thứ hai, “Hãy theo ta, để քẻ chết [trong tội lỗi] chôn քẻ chết” (Ma-thi-ơ 8:22). Lúc đầu, những lời Chúa nói với người này có vẻ khó nghe. Những gì ông ta muốn làm có vẻ hợp lý, “Lạy Chúa, xin Chúa cho phép tôi về chôn [chăm sóc cho đến khi chết] cha tôi trước đã” (Ma-thi-ơ 8:21). Tại sao ông ta không làm điều đó trước và sau đó đi theo Đức Chúa Giê-su? Trong đức tin Do Thái, bảo đảm rằng việc chôn cất cha mẹ đúng cách được coi là một phần của sự tuân giữ điều răn thứ năm.

Tuy nhiên, một số nhà giải nghĩa Kinh Thánh cho rằng cha của ông ta chưa chết, hoặc sắp chết. Thay vào đó, ông ta chỉ nói với Đức Chúa Giê-su: Hãy để tôi thu xếp mọi việc với gia đình tôi trước, và sau đó tôi sẽ đi theo Ngài. Lời của Đức Chúa Giê-su cho thấy thật sự ông này chỉ kiếm cơ để không đi theo Ngài.

Vì vậy, với ý nghĩ đó, lời Chúa nói với người thứ hai là hãy để Ngài lên hàng đầu dường như không “khó” chút nào.

Ma-thi-ơ 9:9-13 nói về một người được gọi làm môn đồ là Ma-thi-ơ. Ma-thi-ơ là một người thu thuế bị ghét. Đức Chúa Giê-su biết lòng của ông ta, rõ ràng là đang mở cửa cho lẽ thật, như việc ông ta đáp lại lời kêu gọi của Đức Chúa Giê-su. Ngài biết chắc câu trả lời Ma-thi-ơ. Và những câu Kinh Thánh chứng minh điều này là đúng.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 9:13. Các nguyên tắc trong câu này có ý nghĩa thế nào đối với chúng ta ngày nay? Chúng ta phải cẩn thận thế nào không để cho tín ngưỡng hay cách hành đạo, dù rất đúng, cản đường cho những gì thật sự quan trọng đối với Đức Chúa Trời?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Hãy đọc Ellen G. White, “*Thou Canst Make Me Clean,*” *The Desire of Ages*, tr. 262–271.

Trong bài học ngày thứ Năm, chúng ta đọc về một người muốn trước hết về chôn cất cha mình và sau đó đi theo Đức Chúa Giê-su. Nhưng Chúa nói, “Hãy theo ta, để kẻ chết chôn kẻ chết” (Ma-thi-ơ 8:22). Ngài muốn nói gì khi đề cập – một người sống – là đã chết? Kinh Thánh cho thấy chết đây là “chết [trong tội lỗi].” Nói cách khác, những người đã chết trong tội lỗi là những người đang sống cho thế giới này với thú vui của mình và không có hy vọng hay muốn sự sống đời đời. Nhưng Đức Chúa Giê-su muốn chỉ cho người này và chúng ta một cái gì đó lớn hơn những gì thế giới này đem lại. Điều này không có gì ngạc nhiên vì Đức Chúa Giê-su nói những gì Ngài đã làm.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy đọc lại câu chuyện trong Ma-thi-ơ, Đức Chúa Giê-su nói Ngài làm gì cho người xin về chôn cất cha mình. Điều này nói cho chúng ta biết về sự quan trọng thế nào để có một bức tranh lớn trong tâm trí với tất cả mọi việc chúng ta làm? Sự nghiên cứu Kinh Thánh giúp chúng ta hiểu thật sự bức tranh này lớn thế nào?

2. Khi cầu nguyện cho người bệnh, thật sự chúng ta không thể nào biết được ý của Chúa muốn chữa lành bệnh thể chất hay không. Nhưng chúng ta biết chắc chắn ý muốn của Ngài là chữa lành bệnh tâm linh. Bằng cách nào điều này ảnh hưởng đến đời sống cầu nguyện của bạn?

3. Những điều quan trọng nhất đối với bạn là gì? Hãy làm một danh sách và đem tới lớp học. Bạn học được gì từ danh sách của bạn? Danh sách này dạy chúng ta gì về bản thân, về quan điểm của chúng ta đối với thế gian, về Đức Chúa Trời, và về người khác?